การพัฒนาวัสดุปลูกจากการใช้ผลตีนเป็ดน้ำสำหรับการผลิตผักบุ้งจีน Development of Growing Media Using *Cebera odollam* Gaerth Fruit for Water Convolvulus Production

ธีรยุทธ คล้ำชื่น^{1*} พรสวรรค์ แสงใส¹ ภูริพันธ์ ชัยดี¹ นิยม บัวบาน¹ และพันทิพา ลิ้มสงวน¹ Teerayut Klumchaun^{1*}, Phornsawan Saengsai¹, Puripan Chaidee¹, Niyom Buaban¹ and
Pantipa Limsanguan¹

> Received: June 15, 2023 Revised: August 11, 2023 Accepted: August 15, 2023

Abstract: This study aimed to use natural planting material as growing media as a guideline for developing other types of natural planting media and as an alternative for people who want to grow plants using natural planting material. The experimental design was CRD with 5 treatments, Mixed Waste (Mixed Waste consists of Cerbera odollam fruit, organic fertilizer and diammonium phosphate) with soil ratio of 100:0, 75:25, 50:50, 25:75 and 0:100 by weight. The water convolvulus was planted for testing. The results of this research showed that plant height, the number of leaves and chlorophyll value of all treatments using Mixed Waste and Mixed Waste with soil were different but higher than those of the soil. In terms of the yield, it was found that using of Mixed Waste gave significantly the highest fresh weight and dry weight compared to the soil which were 24.42 g and 7.88 g, respectively.

Keywords: growing media, Cebera odollam fruit, water convolvulus

บทคัดย่อ: งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำวัสดุจากธรรมชาติมาใช้เป็นวัสดุปลูกเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาวัสดุ ปลูกที่หาได้จากธรรมชาติชนิดอื่นๆ และเพื่อเป็นทางเลือกสำหรับผู้ที่ต้องการปลูกพืชโดยใช้วัสดุปลูกจากธรรมชาติ วางแผนการทดลองแบบ CRD ประกอบด้วย 5 ชุดการทดลอง ได้แก่ วัสดุผสมจากผลตีนเปิดน้ำที่ประกอบด้วย ผลตีนเปิดน้ำ มูลวัว ปุ๋ยอินทรีย์ และไดแอมโมเนียมฟอสเฟต (Mixed Waste) ร่วมกับดิน อัตรา 100:0, 75:25, 50:50, 25:75 และ 0:100 โดยน้ำหนัก ใช้ผักบุ้งจีนมาปลูกทดสอบ จากผลการทดลอง พบว่าทุกชุดการทดลองที่มี การใช้ Mixed Waste และใช้ Mixed Waste ร่วมกับดินส่งผลให้ผักบุ้งจีนมีการเจริญเติบโตด้านความสูง จำนวน ใบ และค่าคลอโรฟิลล์มีความแตกต่างกันแต่สูงกว่าการใช้ดินเพียงอย่างเดียว ในด้านผลผลิต พบว่าการใช้ Mixed Waste เพียงอย่างเดียวมีน้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งสูงที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับการใช้ดินเพียงอย่างเดียวโดยมี ค่าเท่ากับ 24.42 กรัม และ 7.88 กรัม ตามลำดับ

คำสำคัญ: วัสดุปลูก, ลูกตีนเป็ดน้ำ, ผักบุ้งจีน

¹ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12130

¹ Faculty of Agricultural Technology, Rajamangala University of Technology Thanyaburi, Pathum Thani 12130, Thailand. Corresponding author: Teerayut_k@rmutt.ac.th

คำนำ

ตีนเป็ดน้ำ หรือตีนเป็ดทะเล มีชื่อสามัญ Suicide tree, Pong-pong หรือ Othalanga ชื่อวิทยาศาสตร์: Cerbera odollam จัดอยู่ใน วงศ์เดียวกันกับโมกและลั่นทม มีถิ่นกำเนิดในอินเดีย จนถึงทางตอนใต้ของจีน เขตการกระจายพันธุ์ตั้งแต่ ประเทศศรีลังกา มีความสูงของต้นประมาณ 5-15 เมตร ปลูกได้ดีในดินทั่วไป ชอบแสงแดดเต็มวัน เจริญเติบโตได้เร็ว ไม่ต้องการการดูแลมาก มักพบขึ้น ตามบริเวณริมน้ำ ตามป่าชายเลน ป่าบึงน้ำจืด และ ป่าชายหาด การใช้งานส่วนใหญ่ถูกนำมาปลูกเพื่อ ประดับความสวยงามตามสถานที่ต่างๆ ผลแห้งที่ร่วง จากต้นเป็นของตกแต่งจำพวกโมบาย หรือเป็นวัสดุ ให้พืชยึดเกาะ นอกจากนี้พืชชนิดนี้ยังเป็นสมุนไพร ที่ถูกนำมาสกัดเพื่อนำผลมาใช้ในทางการแพทย์ได้ เช่น ผลิตยา หรือสารระงับกลิ่นกาย (Rajeev, 2007) และได้มีการนำลูกตีนเป็ดน้ำมาใช้ทางด้านการเกษตร โดยทำการสกัดออกมาเป็นสารกำจัดแมลง (Sarah, 2015) ในปัจจุบันผลของตีนเป็ดน้ำมีการนำมาใช้ ประโยชน์ค่อนข้างน้อย และผลส่วนใหญ่ถูกปล่อย ทิ้งไว้ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ ผลแก่บางส่วนเกิดการ แตกรากเป็นต้นอ่อนใหม่ทำให้เสียเวลาและยุ่งยากใน การกำจัด ตลอดจนอาจทำลายทัศนียภาพแก่ผู้พบเห็น ด้วยเหตุนี้จึงเกิดแนวคิดในการนำผลแห้งของตีน เป็ดน้ำมาพัฒนาเป็นวัสดุปลูกเพื่อเป็นทางเลือกหนึ่ง สำหรับการปลูกพืชแบบที่มีพื้นที่จำกัดและใช้ในการ ปลูกพืชเกษตรแบบในเมือง อีกทั้งผลแห้งของตีนเป็ด น้ำนั้นยังเป็นวัสดุที่ได้จากธรรมชาติมีคุณสมบัติที่เบา และอุ้มน้ำคล้ายคลึงกับวัสดุปลูกชนิดอื่นๆ และอาจ ยังเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับวัสดุธรรมชาติที่ถูกปล่อย ทิ้งได้ถูกนำกลับมาใช้ให้เกิดประโยชน์อีกด้วย

อุปกรณ์และวิธีการ

นำผลตนเป็ดน้ำจากคณะเทคโนโลยี การเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มาบดละเอียดขนาด 2 มิลลิเมตร หลังจากนั้นนำ ผลตีนเป็ดน้ำที่บดละเอียดแล้วส่งไปวัดคุณสมบัติ ทางเคมี ค่าความเป็นกรดเป็นด่าง 7.23 ค่าการนำ ไฟฟ้า 4.67 โมโครซีเมนส์ต่อเซนติเมตร ปริมาณ อินทรียวัตถุ 51.71เปอร์เซ็นต์ ในโตรเจนทั้งหมด 0.22 เปอร์เซ็นต์ ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ 0.06 มิลลิกรัม ต่อกิโลกรัม และโพแทสเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ 1.20 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม จากนั้นนำผลตีนเป็ดน้ำที่บด 7 กิโลกรัมมา ผสมกับวัสดุอื่น ซึ่งประกอบด้วย มูลวัว 1 กิโลกรัม ปุ๋ยอินทรีย์ 1 กิโลกรัม และไดแอมโมเนียม ฟอสเฟต 1 กิโลกรัม ทำการหมักแบบปิดกอง ทำการ กลับกองทุก 14 วัน เป็นระยะเวลา 3 เดือน ได้เป็น วัสดุผสมจากผลตีนเป็ดน้ำที่เรียกว่า "Mixed Waste" มีค่าความเป็นกรดเป็นด่าง 4.64 ค่าการนำไฟฟ้า 7.86 โมโครซีเมนส์ต่อเซนติเมตร ปริมาณอินทรียวัตถุ 70.32 เปอร์เซ็นต์ ในโตรเจนทั้งหมด 1.84 เปอร์เซ็นต์ ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ 30.24 มิลิกรัมต่อกิโลกรัม และโพแทสเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ 4.75 มิลิกรัมต่อ กิโลกรัม หลังจากนั้นนำ Mixed Waste มาผสมกับดิน ซึ่งมีค่าความเป็นกรดเป็นด่าง 8.77 ค่าการนำไฟฟ้า 1.86 โมโครซีเมนส์ต่อเซนติเมตร ปริมาณอินทรียวัตถุ 2.08 เปอร์เซ็นต์ ในโตรเจนทั้งหมด 0.11 เปอร์เซ็นต์ ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ 1.96 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม และโพแทสเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ 2.58 มิลลิกรัมต่อ กิโลกรัม ด้วยอัตราส่วนต่างๆ เพื่อทดลองปลูกผักบุ้งจีน โดยวางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ (Completely Randomized Design: CRD) ประกอบด้วย 5 ชุด การทดลอง การทดลองชุดละ 3 ซ้ำๆ ละ 3 กระถาง กระถางละ 10 ต้น โดยใช้กระถางขนาด 4 นิ้ว แต่ละ กระถางใส่วัสดุปลูกกระถางละ 1 กิโลกรัม ได้แก่

ชุดการทดลองที่ 1 Mixed Waste : ดิน อัตรา 100:0 โดยน้ำหนัก

ชุดการทดลองที่ 2 Mixed Waste : ดิน อัตรา 75:25 โดยน้ำหนัก

ชุดการทดลองที่ 3 Mixed Waste : ดิน อัตรา 50:50 โดยน้ำหนัก

ชุดการทดลองที่ 4 Mixed Waste : ดิน อัตรา 25:75 โดยน้ำหนัก

ชุดการทดลองที่ 5 Mixed Waste : ดิน อัตรา 0:100 โดยน้ำหนัก

จากนั้นนำเมล็ดผักบุ้งจีนแช่น้ำนาน 12 ชั่วโมง และนำไปหยอดลงไปในวัสดุ โดยปลูก กระถางละ 10 ต้น บันทึกผลการทดลองเมื่อผักบุ้งจีนมีอายุ 2-5 สัปดาห์ ได้แก่ ความสูงของต้น โดยวัดจาก โคนต้นเหนือดินด้วยวิธีรวบใบจนสุดปลายยอด จำนวนใบต่อต้น คลอโรฟิลล์ โดยใช้เครื่อง SPAD meter น้ำหนักสด ทำการตัดต้นชิดดินชั่งน้ำหนักสด ด้วยเครื่องชั่งสองตำแหน่ง บันทึกผลเมื่อเก็บเกี่ยว ผลผลิตเสร็จ และน้ำหนักแห้ง บันทึกผลเมื่อนำผลผลิต เข้าเครื่องอบลมร้อนอุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 48 ชั่วโมง

วิเคราะห์ข้อมูล โดยวิเคราะห์ความ แปรปรวน (analysis of variance: ANOVA) ตามแผน การทดลองที่กำหนดและเปรียบเทียบความ แตกต่างค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Duncan's multiple range test (DMRT) ที่ระดับความเชื่อมั่น 99 เปอร์เซ็นต์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS version 21

ผลการทดลองและวิจารณ์

จากผลการทดลอง พบว่าการใช้ Mixed Waste ร่วมกับดินเป็นวัสดุปลูกทำให้ผักบุ้งจีนมีความ สูงมากกว่าการใช้ดินเพียงอย่างเดียว มีนัยสำคัญยิ่ง ทางสถิติ โดยในสัปดาห์ที่ 2, 3 และ 4 การใช้ Mixed Waste ร่วมกับดิน อัตรา 50:50 โดยน้ำหนัก ทำให้ ผักบุ้งจีนมีความสูงเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 19.00, 23.46 และ 26.05 เซนติเมตร (Table 1) ไม่แตกต่างกับ การใช้ Mixed Waste เพียงอย่างเดียว และการใช้

Mixed Waste ร่วมกับดิน คัตรา 25:75 โดยน้ำหนัก ในสัปดาห์ที่ 5 การใช้ Mixed Waste ร่วมกันดิน อัตรา 75:25 โดยน้ำหนัก มีค่าความสูงเฉลี่ยสูงที่สุด เท่ากับ 30.65 เซนติเมตร (Table1) ไม่แตกต่างกับ การใช้ Mixed Waste เพียงอย่างเดียว และการใช้ Mixed Waste ร่วมกับดิน อัตรา 50:50 และ อัตรา 25:75 โดยน้ำหนัก ด้านจำนวนใบเฉลี่ย พบว่าการ ใช้ Mixed Waste เพียงเดียว การใช้ Mixed Waste ร่วมกับดินเป็นวัสดุปลูกทำให้ผักบุ้งจืนมีจำนวนใบ ในภาพรวมสูงใกล้เคียงกัน แต่การใช้ Mixed Waste ร่วมกับดิน อัตรา 50:50 โดยน้ำหนัก ทำให้ผักบุ้งจีน มีจำนวนใบเฉลี่ยสูงที่สุดในทุกสัปดาห์ คือมีค่า เท่ากับ 5.64, 7.73, 8.47 และ 9.09 ใบ (Table 2) ตามลำดับ ซึ่งมากกว่าการใช้ดินเพียงอย่างเดียวอย่าง มีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ สำหรับค่าคลอโรฟิลล์ของ ผักบุ้งจีน พบว่าการใช้ Mixed Waste เพียง อย่างเดียว ทำให้ผักบุ้งจีนมีค่าคลอโรฟิลล์ใน สัปดาห์ที่ 2, 3 และ 4 สูงที่สุด คือเท่ากับ 36.42, 34.78 และ 33.48 SPAD unit (Table 3) และสำหรับน้ำหนักสด และน้ำหนักแห้งของผักบุ้งจีน พบว่าการใช้ Mixed Waste เพียงอย่างเดียวเป็นวัสดุปลูกทำให้ผักบุ้งจีนมี น้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งสูงกว่าการใช้ดินเพียงอย่าง เดียวอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ โดยมีค่าเท่ากับ 24.42 และ 7.88 กรัม ตามลำดับ (Table 4)

Table 1 The average plant height of water convolvulus at 2, 3, 4 and 5 weeks after transplanting by using Mixed Waste (*Cebera odollam* fruit mixed with manure, organic fertilizer and diammonium phosphate) and soil at various ratio as growing media.

Treatments	Plant height (cm)			
	Week 2	Week 3	Week 4	Week 5
Mixed Waste	14.51 ^{ab}	19.69ª	23.95 ^{ab}	28.87ª
Mixed Waste : soil = 75:25 w/w	17.85°	22.14 ^a	25.84ª	30.65ª
Mixed Waste : soil = 50:50 w/w	19.00°	23.46 ^a	26.05 ^a	28.08 ^a
Mixed Waste : soil = 25:75 w/w	16.53 ^{ab}	21.01 ^a	22.87 ^a	25.20 ^{ab}
Soil	11.96 ^b	15.16 ^b	17.33 ^b	20.63 ^b
F-test	**	**	**	**
CV. (%)	10.94	7.68	6.14	10.00

^{**}significant at P ≤ 0.01

Means in a column followed by the same letter are not significantly different according to DMRT.

Table 2 The average number of leaves of water convolvulus at 2, 3, 4 and 5 weeks after transplanting by using of Mixed Waste (*Cebera odollam* fruit mixed with manure, organic fertilizer and diammonium phosphate) and soil at various ratio as growing media.

Treatments	Number of leaves			
	Week 2	Week 3	Week 4	Week 5
Mixed Waste	4.93 ^a	6.89ª	7.96 ^a	9.04ª
Mixed Waste : soil = 75:25 w/w	5.49 ^a	7.56°	8.45°	9.04 ^a
Mixed Waste : soil = 50:50 w/w	5.64ª	7.73 ^a	8.47 ^a	9.09 ^a
Mixed Waste : soil = 25:75 w/w	5.04 ^a	7.11 ^a	7.58 ^a	8.20 ^{ab}
Soil	3.73 ^b	5.09 ^b	5.98 ^b	7.02 ^b
F-test	**	**	**	**
CV. (%)	8.78	8.46	5.83	5.82

^{**}significant at P $\leq$ 0.01

Means in a column followed by the same letter are not significantly different according to DMRT.

Table 3 The average chlorophyll in leaves of water convolvulus at 2, 3, 4 and 5 weeks after transplanting by using Mixed Waste (*Cebera odollam* fruit mixed with manure, organic fertilizer and diammonium phosphate) and soil at various ratio as growing media.

Treatments	Chlorophyll in leaves (SPAD Unit)			
	Week 2	Week 3	Week 4	Week 5
Mixed Waste	36.42 ^a	34.78 ^a	33.48ª	33.10
Mixed Waste : soil = 75:25 w/w	34.55 ^{ab}	32.93 ^b	31.60 ^b	30.76
Mixed Waste : soil = 50:50 w/w	33.75 ^b	32.63 ^{bc}	32.00 ^{ab}	31.89
Mixed Waste : soil = 25:75 w/w	32.81 ^b	32.10 ^{bc}	31.23 ^b	31.85
Soil	33.11 ^b	31.37°	31.14 ^b	30.61
F-test	**	**	**	ns
CV. (%)	2.78	1.67	2.05	2.86

^{ns}not significant **significant at P ≤ 0.01

Means in a column followed by the same letter are not significantly different according to DMRT.

Table 4 The average fresh weight and dry weight of water convolvulus at 5 weeks after transplanting by using Mixed Waste (*Cebera odollam* fruit mixed with manure, organic fertilizer and diammonium phosphate) and soil at various ratio as growing media.

.	Yield		
Treatments	Fresh weight (g)	Dry weight (g)	
Mixed Waste	24.42 ^a	7.88 ^a	
Mixed Waste : soil = 75:25 w/w	18.37 ^{ab}	7.55 ^{ab}	
Mixed Waste : soil = 50:50 w/w	21.19 ^a	7.53 ^{ab}	
Mixed Waste : soil = 25:75 w/w	16.96 ^{ab}	6.93 ^{bc}	
Soil	10.47 ^b	6.16°	
F-test	**	**	
CV. (%)	15.97	4.16	

^{**}significant at P ≤ 0.01

Means in a column followed by the same letter are not significantly different according to DMRT.

จากผลการทดลอง พบว่าการนำผลตื่น เป็ดน้ำมาพัฒนาเป็นวัสดุปลูก โดยผ่านกระบวนการ หมักจนกลายเป็นวัสดุผสม Mixed Waste และ ผ่านการวิเคราะห์คุณสมบัติทางเคมีบางประการ เมื่อนำมาปลูกทดสอบกับผักบุ้งจีน วัสดุผสมอาจ จะมีการปลดปล่อยธาตุอาหารให้แก่ผักบุ้งจีนมี การเจริญเติบโตตั้งแต่ระยะต้นกล้าจนถึงระยะการ เก็บเกี่ยว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของครุปกรณ์ (2562) กล่าวว่าวัสดุที่ใช้ส่วนผสมของปุ๋ยหมักจะมี ปริมาณอินทรียวัตถุที่มาก มีความพรุน หากวัสดุปลูก ที่มีส่วนผสมของอินทรียวัตถุในปริมาณร้อยละ 60 จะมีปริมาณธาตุอาหารหลักสูงและมีคุณสมบัติทาง กายภาพที่ดีกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับวัสดุปลูกทั่วไป เช่น ดินถุงผสม พีทมอส กาบมะพร้าว ขุยมะพร้าว เพอร์ไลท์ เป็นต้น และด้วยลักษณะของลูกตีนเป็ดน้ำ เมื่อนำมาบดละเอียดแล้วมีคุณสมบัติเป็นวัสดุโปร่ง อาจจะสามารถอุ้มน้ำได้ดี ซึ่งมีความสอดคล้องกับ งานวิจัยของฉัตรตรา (2543) ที่กล่าวว่าวัสดุปลูกที่นำ มาใช้เป็นเครื่องปลูกที่มีอนุภาคขนาดใหญ่มีสมบัติ ทำให้วัสดุปลูกมีความโปร่งและมีช่องว่างมากกว่าวัสดุ ปลูกอื่นๆ ในขณะเดียวกันยังมีคุณสมบัติที่อุ้มน้ำได้ ดีและสามารถดูดซับธาตุอาหารไว้ได้ดี คุณสมบัติ ของวัสดุปลูกควรมีน้ำหนักเบาและสามารถกักเก็บ ความชื้นได้ดี นอกจากนี้ในวัสดุผสมยังมีส่วนประกอบ ของปุ๋ยอินทรีย์และปุ๋ยเคมี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของศิวดล (2559) ที่กล่าวว่าการใช้ปุ๋ยหมักร่วมกับ ปุ๋ยเคมีจะช่วยทำให้ปุ๋ยเคมีค่อยๆ ปลดปล่อยธาตุ อาหารให้กับพืชที่ละน้อยตามที่พืชต้องการไม่ทำให้ ปุ๋ยเคมีสลายตัวเร็วจนเกินไป และวัสดุผสมเมื่อ ผ่านกระบวนการหมักมาในช่วงระยะเวลาหนึ่งจะ ทำให้มีค่าความเป็นกรดเป็นด่าง (pH) ที่เป็นกรด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมนตรี และกฤตภาค (2557) กล่าวว่าค่าอินทรียวัตถุของพืชหมักมีแนวใน้ม ลดลงเมื่อค่าความเป็นกรดเป็นด่าง (pH) ลดลงตาม ระยะเวลาการหมักที่เพิ่มขึ้น แสดงว่าพืชหมักส่วนใหญ่ จะอยู่ในสภาวะหมักในสัปดาห์แรก แต่ยังมีการทำงาน ของจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดกรด จนกระทั้งถึงสัปดาห์ที่ 2 ของการหมักค่าอินทรียวัตถุและค่าความเป็นกรด เป็นด่าง (pH) เริ่มคงที่ ซึ่งพืชหมักที่ดีควรจะหมัก

อย่างน้อย 2 สัปดาห์ขึ้นไป เพื่อให้จุลินทรีย์ที่สร้าง กรดหยุดการเจริญเติบโตและคงสภาพให้มีอินทรีย วัตถุใกล้เคียงกับสภาพสดมากที่สุดและสอดคล้องกับ งายวิจัยของปิยพงศ์ และคณะ (2560) ที่กล่าวว่าการ ใส่ปุ๋ยเคมีกับร่วมกับวัสดุอินทรีย์มีผลให้ค่าความเป็น กรดเป็นด่าง (pH) ต่ำลง ทั้งนี้เป็นไปได้ว่าปุ๋ยเคมีที่ใช้ อาจมีผลตกค้างที่ทำให้เป็นกรดได้

สำหรับการเจริญเติบโตของต้นผักบุ้งจีน ที่ปลูกใน Mixed Waste เพียงอย่างเดียว พบว่ามี ความสูงและจำนวนใบของต้นผักบุ้งจีนไม่แตกต่างกัน ทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบกับ Mixed Waste ผสมดิน อัตรา 25:75, 50:50 และ 75:25 โดยน้ำหนัก อาจเป็น เพราะอัตราส่วนของเมล็ดที่ถูกนำมาใช้นั้นมีปริมาณ ที่ไม่มากจนเกินไป เมื่อนำมาปลูกกับวัสดุปลูกที่มี ปริมาณเพียง 1 กิโลกรัมต่อกระถางจึงทำให้ต้นผักบุ้งที่ เจริญเติบโตนั้นไม่แก่งแย่งธาตุอาหารกัน ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของ สมนึก (2548) กล่าวว่าอัตราการปลูก มีผลต่อความสูงของต้น จำนวนใบต่อต้น เส้นผ่าน ศูนย์กลางลำต้น ผลผลิตรวมและผลผลิตที่มีคุณภาพ และไม่ได้คุณภาพของผักบุ้ง ถึงแม้ว่าตัวของวัสดุผสม จากผลตีนเป็ดน้ำนั้นจะมีระดับในโตรเจนที่น้อย แต่ ในตัวของวัสดุยังมีธาตุอาหารอื่นๆ ที่ช่วยส่งผลด้าน การเจริญเติบโตของผักบุ้งไม่ว่าจะเป็นโพแทสเซียม หรือแม้แต่ฟอสฟอรัส และเนื่องด้วยตัววัสดุปลูกนั้นมี ส่วนผสมของปุ๋ยอินทรีย์และปุ๋ยเคมือยู่ ซึ่งทำให้ธาตุ อาหารของตัววัสดุปลูกนั้นค่อยๆ ปลดปล่อยออกมา แบบซ้าๆ จะเห็นได้จากความสูงของต้นผักบุ้งจีนใน สัปดาห์ที่ 2 นั้นมีความสูงที่น้อยกว่าการใช้ Mixed Waste ผสมกับดิน อัตรา 25:75, 50:50 และ 75:25 โดยน้ำหนัก เมื่อถึงสัปดาห์ที่ 3, 4 และ 5 ต้นผักบุ้งจีน ที่ถูกปลูกบน Mixed Waste มีความสูงในภาพรวมเพิ่ม ขึ้นใกล้เคียงและไม่แตกต่างกับการใช้ Mixed Waste ผสมกับดิน อัตรา 50:50 และ 75:25 โดยน้ำหนัก ชึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปียพงศ์ และคณะ (2560) ที่กล่าวว่า วัสดุปลูกที่มีวัสดุอินทรีย์ผสมร่วมกับปุ๋ย เคมีสามารถปลดปล่อยธาตุอาหารให้กับอ้อยได้อย่าง รวดเร็วในระยะแรกของการเจริญเติบโต ขณะที่วัสดุ อินทรีย์ผสมนั้นจะค่อยๆ ปลดปล่อยธาตุอาหารที่เป็น ประโยชน์ต่อการเจริญเติบโต

สรุป

จากผลการทดลองของวัสดุผสมผลตีน เป็ดน้ำต่อการเป็นวัสดุปลูกผักบุ้งจีน พบว่าการ ใช้ Mixed Waste เพียงอย่างเดียวทำให้ผักบุ้งจีนมี ความสูง จำนวนใบ ค่าคลอโรฟิลล์ ผลผลิตน้ำหนักสด และน้ำหนักแห้ง สูงที่สุดในขณะการใช้ดินเพียง อย่างเดียวทำให้ผักบุ้งจีนมีความสูง จำนวนใบ ค่า คลอโรฟิลล์ ผลผลิตน้ำหนักสดและน้ำหนักแห้ง น้อยที่สุดทุกระยะการเจริญเติบโต

เอกสารอ้างอิง

- ครุปกรณ์ ละเอียดอ่อน. 2562. การผลิตและพัฒนา สูตรดินปลูกจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร เพื่อจำหน่าย กรณีศึกษากลุ่มสตรีแม่บ้าน ตำบลหนองตาด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัด บุรีรัมย์. วารสารวิจัยและส่งเสริมวิชาการ เกษตร 36(3): 66-77.
- ฉัตรตรา นารถพินิจ. 2543. ผลของวัสดุปลูกชนิด ต่างๆ ต่อการเจริญเติบโตของต้นกล้า หน่อไม้ฝรั่งพันธุ์อพอลโล. ปัญหาพิเศษ ปริญญาตรี. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. นครปฐม. 23 หน้า.
- ปียพงศ์ เขตปียรัตน์, ชัยสิทธิ์ ทองจู, ศุภชัย อำคา ธวัชชัย อินทร์บุญช่วย และพงษ์เพชร พงษ์ศิวาภัย. 2560. ผลของวัสดุอินทรีย์ ผสมจากผลพลอยได้โรงงานผงชูรส (อามิ-อามิ) และขี้เถ้าลอยต่อสมบัติดิน ผลผลิตและองค์ประกอบของผลผลิตอ้อย ปลูกและอ้อยตอ 1. วารสารเกษตร พระจอมเกล้า 35(3): 19-28.

- มนตรี ปัญญาทอง และกฤตภาค บูรณวิทย์. 2557.
  ความสัมพันธ์ของอินทรียวัตถุกับค่า
  ความเป็นกรดของพืชหมักบางชนิด. วารสาร
  นเรศวรพะเยา 7(2): 137-141.
- ศิวดล แจ่มจำรัส. 2559. ศึกษาผลของวัสดุปลูก จากปุ๋ยหมักจากเปลือกฝักมะขามต่อดิน พร้อมปลูก. น. 1588-1596 ใน การประชุม สัมมนาวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัย ระดับชาติ เครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ครั้งที่ 16 และการประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ครั้งที่ 3 "งานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น". มหาวิทยาลัย ราชภัฏเพชรบูรณ์.
- สมนึก นวลพรหม. 2548. ผลของอัตราการหว่าน เมล็ดต่อผลผลิตและมาตรฐานคุณภาพ ของผักบุ้งจีน. ปัญหาพิเศษปริญญาตรี. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ นครปฐม. 15 หน้า.
- Rajeev, P.I. 2007. "Suicide fruit" now a rich harvest. (online) Available Source: http://archive.indianexpress.com/news/-suicide-fruit--now-a-rich-harvest-/22413/ (January 3, 2021).
- Sarah, K. 2015. Morning mix: the brutal harvest of India's 'suicide tree'. (online) Available Source: https://www.washingtonpost.com/news/morning-mix/wp/2015/05/08/the-brutal-harvest-of-indias-suicide-tree/(January 3, 2021).